

ROZHOVOR S ŘEDITELEM CENTRA UMĚLECKÝCH TĚLES, SOUTĚŽÍ A PŘEHLÍDEK JANEM SIMONEM

Od září 2014 otevíráte novou koncertní řadu. Váš současný cyklus v Rudolfinu je etablovaný, navštěvovaný, žádaný. Proč tedy další série?

Našich posluchačů, návštěvníků předplatitelské řady v pražském Rudolfinu, si moc vážíme. Jejich přízně, stálosti. Snažíme se, abychom splnili jejich očekávání a aby je koncertní programy potěšily. Jak se říká, „Host do domu, pán do domu“. Ne vždy ale můžeme jejich přání splnit beze zbytku, navíc musíme respektovat i zájem našeho mediálního domu, aby programy byly zároveň uspokojivé i pro rozhlasové posluchače. A věřte, že sladit spokojenost obou těchto posluchačských veličin není vždy jednoduché.

Důvodů, které nás vedly k otevření další koncertní řady, je několik – jak programových, tak i ekonomických:

Program sestavujeme tak, abychom našim posluchačům přinesli alternativu k zavedenému cyklu v Rudolfinu. Zároveň se tak pokusíme získat nové posluchače; chceme je oslovit méně formálním prostředím a atmosférou při zachování vysokých nároků na hudební obsah interpretovaných děl i jejich provedení. Chceme tomuto směru dát mladistvý, uvolněný vzhled. Zároveň nabídku koncipujeme tak, aby neodradila naše stávající abonenty.

Dalším, a ne nepodstatným důvodem je i to, že o naše koncerty mají zájem noví posluchači, kteří z důvodu předkupního práva stávajících abonentů a vysokému, takřka stoprocentnímu prodeji předplatného na rudolfínskou řadu nemají příležitost naše koncerty pravidelně navštěvovat.

V neposlední řadě musím zmínit i faktor ekonomický. Nechci naše posluchače odrazovat dlouhými finančními rozbory, a tak ve stručnosti připomenu, co lze vyčíst z předplatitelských programů jednotlivých pražských i mimopražských orchestrů: SOČR dosud nabízel bezkonkurenčně nejobsáhlejší koncertní řadu (v této sezoně je to 17 koncertů). Při tvorbě cen předplatného jsme vždy chtěli a nadále chceme zohlednit dostupnost vstupného. Neradi bychom překročili magickou částku 3000 Kč, limitu především pro ty, kdo vstupné pořizují z jediného zdroje svého příjmu (často např. starobní důchod). Navíc Česká filharmonie, tedy pronajímatel Dvořákovy síně byl po letech cenové stagnace nucen navýšit nájemné za účelem pořádání koncertů SOČRu o cca 35 %. Tím se dostáváme do situace, kdy vybrané vstupné nepokrývá ani pronájem prostor. Nemůžeme však dopustit zvyšovat z těchto důvodů vstupné až na částku např. 3 500 Kč.

Ve světle všech těchto skutečností jsme se rozhodli ustanovit řady dvě, kde našim předplatitelům dáváme možnost volby, a to při zachování dostupnosti našich koncertů. Ta základní, která by měla zůstat „vlajkovou lodí“ SOČRu, bude obsahovat cyklus deseti koncertů v pražském Rudolfinu. Jejím garantem bude šéfdirigent SOČRu, pan Ondřej Lenárd, jemuž bude na sezonu 2014/2015 prodloužena umělecká smlouva. Řada by měla přinést zejména reprezentativní díla symfonické tvorby v podání dirigentských osobností, jakými jsou vedle šéfdirigenta Lenárda čestný šéfdirigent Vladimír Válek, Libor Pešek a Petr Altrichter. Také sólisty jsme vybrali mezi reprezentanty vrcholného interpretačního umění (houslista Ivan Ženatý, sóloharfistka Berlínské filharmonie Marie-Pierre Langlamet, violoncellista Michal Kaňka, klavírista Ivo Kahánek, Michael Barenboim – syn světově proslulého klavíristy a dirigenta, vynikající houslista – nebo vítězka soutěže Pražského jara v oboru lesní roh Kateřina Javůrková).

Nová řada šesti koncertů se bude konat ve Smetanově síni Obecního domu. Jejím garantem bude nově nastupující hlavní hostující dirigent SOČRu, pan Tomáš Brauner, který v této pozici nahradí

od sezony 2014/2015 belgického dirigenta Ronalda Zollmana. Spolu s Tomášem Braunerem se v rámci tohoto cyklu představí další mladí dirigenti jako Jan Kučera, Brit Nicholas

Collon a arménský umělec Vahan Mardirossian, který se SOČRem s obrovským úspěchem vystoupil vloni na MHF Janáčkův máj. Typické pro tuto řadu bude tematické zaměření jednotlivých koncertů. Zahajovací koncert se ponese ve znamení konfrontace bachovské tradice (monumentální Stokowského orchestrální transkripce Varhanní toccaty d moll) s koncertem pro elektrickou kytaru z pera Petra Wajsara v podání Michala Pavlíčka, kterého posluchači znají například z působení v Pražském výběru nebo jako autora mnoha známých „hitů“. Další koncert bude věnován hudbě českých předválečných filmů, filmových muzikálů, ikoně české scénické hudby Luboši Fišerovi, jakož i hudbě k snímkům Jana Svěráka, včetně oscarového Kolji. Jiný program přivede na pódium Václava Hudečka v roli mentora mladých a velmi úspěšných houslových virtuosů, kteří pomalu (někdy i velmi rychle) dobývají světová pódia – Jana Mráčka, Petra Matějčka, Barbory Valečkové a dalších. Připraven je koncert autorů spojovaných s jazzem. Představíme program z děl renomovaných klasických autorů, jejichž dílo se stalo nedílnou součástí filmových „trháků“ minulosti (Prokofjevův Ivan Hrozný) i současnosti (oscarový snímek „Záře“, pojednávající o klavíristovi Davidu Helfgottovi v podání australského herce Geoffrey Rushe, který zápolí s interpretací 3. klavírního koncertu Sergeje Rachmaninova). Tím klavíristou bude v našem případě fenomenální třicátník Alexander Ghindin, ruský umělec, kterého už Praha za jeho umění odměnila bouřlivými ovacemi.

Některá vymezení vůči současnému cyklu jste už naznačil, čím dalším budou koncerty ve Smetanově síni nové, jiné, možná překvapující?

Nevím, čím budou nové. Doufám, že budou přitažlivé. Chceme vytvořit prostředí, v němž se dáma ve večerní róbě bude cítit stejně dobře jako ten, kdo na koncert přijde rovnou z práce, v neformálním, byť velmi „slušném“ oblečení. Chceme využít projekcí nad pódium v případě projektů, které souvisejí s audiovizuálním prostředím. Chceme, aby koncerty byly provázány dialogem moderátorů na dané téma – nikoliv přednáškami ve stylu „výchovných koncertů“ – a aby se tok myšlenek sladil s tématem koncertu. Hráči orchestru mohou zůstat na pódiu třeba jen částečně. Část publika nemusí sedět, pokud nebude chtít. I publikum se totiž za jistých okolností může ocitnout na pódiu.... Ptáte se na překvapení, tak se nechme překvapit.

V jaké relaci se budou pohybovat ceny vstupenek a abonentek?

To je skutečně klíčová otázka. V oblasti předplatného víme jistě, že základní řada bude stát méně než letos. Vstupenky v nejvyšší kategorii bude možné pořídit za 2 300 Kč. Druhá řada se bude pohybovat na úrovni 1 600 Kč za nejvyšší kategorii. Jisté je, že zájemci o obě řady získají významnou slevu – v součtu bude výsledná cena pod úrovní 3 500 Kč. Samozřejmě počítáme s daleko větším procentem vstupenek prodaných na jednotlivé koncerty, v tomto případě bude stanovení cen vycházet z úrovně vstupného v poměru k předplatnému. Chystáme rovněž veřejné generální zkoušky, novinkou bude vedle klasické výměny předplatného v prodejně Radioservisu předprodej a prodej vstupenek po internetu, a to ve spolupráci s Obecním domem.

Co obecně soudíte o mladých posluchačích? Jsou skutečně tak neteční, jak někdy "ti starší a kulturnější" říkají, nebo vaše zkušenosti prozrazují něco zcela odlišného?

To je na jiný článek. Osobně nerozlišuji publikum na mladé a staré, vnímavé a netečné (to není publikum). Je publikum, které chodí na společenské události a publikum, které vyhledává duševní stravu. To druhé miluji, ale to první je též potřebné. Ideální je, pokud někdo z publika v sobě skloubí

obě charakteristiky. Člověk je tvor společenský a potřeba setkávat se patří k základním atributům sociálního chování. Navíc ono setkávání kultivuje prostředí, ve kterém se realizuje, nebo by alespoň mělo. Nekladu rovnítka mezi charakteristiky starší a kulturnější, mladší a zanedbaní. Vždy jde o to, jakým jazykem promlouváte, s kým a jak chcete komunikovat, co nabízíte a kam směřujete. Jsou to klasické zákony komunikace. Učme se je a aplikujme s těmi nejlepšími úmysly.

Za rozhovor děkuje Jitka Novotná